

Lovforslaget deler sig naturligt i 6 Afsnit, nemlig:

- 1) Bestemmelserne om, hvilke Virksomheder der skal falde ind under Loven.
- 2) Fabrikernes og Værkstedernes Indretning.
- 3) Reglerne for, hvem der maa beskæftiges i disse Virksomheder og under hvilke Forhold.
- 4) Tilsynsvirksomhedens Ordning.
- 5) Strafansvaret for Overtrædelse af Lovens Bestemmelser.
- 6) Midlertidige Bestemmelser (Overgangsbestemmelser).

Angaaende det første Afsnit foreslaas det i Lovforslaget (§§ 1 og 2), at enhver Fabrik og Værksted, hvor Arbejdet udføres paa fabrikmæssig Maade og hvor flere end 5 Arbejdere samtidig beskæftiges, eller hvor der benyttes mekanisk Kraft, tilvejebragt ved Damp, Gas, Petroleum, Elektricitet eller lignende, skal kunne drages ind under Tilsynet. Medens der i Udvalget paa den ene Side er fremsat Ønske om at udvide Lovens Bestemmelser til ogsaa at omfatte Virksomheder, der ikke foregaa i overdækkede Rum — som Bygningsarbejde, Jærnbaneanlæg, Udgravningsarbejder osv. — specielt hvad Børns og unge Menneskers Anvendelse i saadanne Virksomheder angaar, saa har der paa den anden Side ogsaa været fremhævet det ønskelige i, at det med større Bestemthed blev fastslaaet, hvilke Virksomheder der kom ind under Loven. Der kunde i saa Fald være nogen Grund til at forhøje Antallet af de samtidigt beskæftigede Arbejdere, der betingede, at Virksomheden faldt ind under Loven. Udvalgets Stilling vil dog ganske naturligt i dette Spørgsmaal være noget afhængig af en eventuel Omordning af Tilsynet. Naar der endvidere i § 1 er foreslaaet, at det ved kongelig Anordning skal kunne enten helt forbydes at anvende Børn, der ikke ere udstrevne af Skolen, eller at indskrænke deres Arbejde i andre Arter af Næringsvirksomheder end de, Loven omhandler, har der i Udvalget været Enighed om, at det vilde være en heldigere Ordning, at saadanne Bestemmelser bleve truffet gennem kommunale Vedtægter, godkendte af Indenrigsministeren. Derved vilde eventuelt den tredie Bestemmelse i Lovforslagets § 1 om, at det ved Politivedtægt kan forbydes at anvende Personer under 18 Aar paa Forlystelses- og Beværtningssteder, blive overflødig. Angaaende det sidste Spørgsmaal skal dog tilføjes, at der ogsaa i Udvalget har været Ønske om at betinge Anvendelse af disse Personer paa de nævnte Steder af Politimesterens Tilladelse for hver enkelt Person og Forlystelses- eller Beværtningssted.

Med Hensyn til Forslagets Bestemmelser om Værkstedernes og Fabrikernes Indretning (§§ 3 og 14), har man i Udvalget været klar over, at det i mange Henseender havde været ønskeligt, om Bestemmelserne i den nævnte Lov af 12te April 1889 kunde have ladet sig sammenarbejde med de i Forslaget indeholdte mere sanitære Bestemmelser. Da Loven af 1889 imidlertid omhandler en hel Del Virksomheder og Forhold, der i øvrigt ikke falde ind under nærværende Lov, har Udvalget ikke ment at burde forsøge herpaa. Men bortset herfra har man anset det for heldigt, at der i Loven indførtes visse almengyldige normative Regler, medens det paalagdes Tilsynet efterhaanden at udarbejde mere detaillerede Bestemmelser med Hensyn til Lokalernes Størrelse, Indretning, Belysning, Opvarmning, Ventilation osv. for de enkelte Arter af Fabrikker og Værksteder i Henseende til de der beskæftigede Arbejders Antal.

Over for Lovforslagets Bestemmelser (§§ 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13) angaaende Børns, unge Menneskers og Kvinders Arbejde i de under Loven hørende Virksomheder, har der i Udvalget været megen Stemning for at gaa til en Forhøjelse af den i Loven af 23de Maj 1873 fastsatte Alder af 10 Aar for Børnenes Vedkommende. Derimod have Meningerne været mere delte angaaende Aldersgrænsen, idet nogle Medlemmer have kunnet